

Kovács Antal temetésének megrendelésekor a felajánlott többféle szolgáltatás közül választott a család. A család úgynevezett hamis kriptát szeretett volna építtetni a kadarkúti temetőben, melyet az üzemeltető a család részére nem engedélyezett, sőt, megfelelő sírhelyet sem kaptak. Miután jelezték, hogy a temetési költségek kifizetése komoly anyagi problémát jelent számukra, felajánlottam, hogy pár díjtételt - melyet ügyvezetőként különleges alkalmakkor megtehetek - elengedek, ezzel több, mint 40.000 Ft-tal csökkentettem kiadásait. Ezen felül a temetésre a főkoszorú költségeit is átvállaltam. Tekintettel arra, hogy Kadarkúton új ravatalozó épült, lehetőségük lett volna ezt a ravatalozót is igénybe venni. Azért, hogy ezt a lehetőséget is biztosíthassam a részükre, felvettem mind az önkormányzattal, mind pedig a katolikus plébánossal is a kapcsolatot. A hamis kriptá építését engedélyeztettem, azonban az új ravatalozó lehetőségét a család időközben visszautasította, tekintettel arra, hogy mégis a régi ravatalozó előtt szeretnék az elhunytat felravataloztatni. A hozzátartozó kifejezetten azt kérte, hogy ne vegyünk igénybe az üzemeltetőtől se áramot, se a ravatalozó helységet.

A temetés megrendelésekor beszéltünk a zenéről is. Felajánlottam, hogy legalább egy szöveg nélküli zene legyen, erről a család beszélgetett is, de pont Kovács Antalné volt az, aki a beszélgetés végén közölte velem, hogy ne legyen semmi zene.

Azt is megbeszéltük, hogy a temetést megelőző gyászmise előtt már időben a temetésre érkezünk, hogy el tudjanak búcsúzni szerettüktől. Ennek ellenére, amikor kollégáim kikerkeztek Kadarkútra nem Kovács Antalné, hanem a család egyik férfitagja ment ki a temetőbe, és azonosította az elhunytat, azonban a koporsót nem engedte lezáratni, mert elmondása szerint a gyászmise után még meg kívánták nézni az elhunytat. Ezt kollégáim tiszteletben tartották, így nem zárták le a koporsót. Mivel azonban a család nem kérte az üzemeltetőtől a ravatalozó biztosítását, az elhunyt a temetés előtti órában ott nem lehetett, csak a ravatalozó előtti ravatalozó részen, természetesen nem a fövényben, hanem a ravatalozó asztalon. Vannak koporsók, amiket csavarral lehet lezárni, és vannak olcsóbb kategóriás koporsók, amit a régi, hagyományos módon, szögekkel lehet rögzíteni. A család ilyen koporsót választott, így a koporsót szögelni is kellett.

A temetés előtt egy kollégám végig ott állt a ravatalozó előtt, hogy a koszorúkat az érkezőktől elvegye. Az útvonalat a temetés előtt egyeztettem kollégáimmal a hozzátartozókkal. A szomszéd síron azért sem lehetnek lábnyomok, mert a föld meg volt fagyva, tehát nem volt puha, nem volt sáros, hogy a lábnyomuk ott maradhatott volna, hiszem körülbelül mínusz 15 fok volt a temetéskor.

Úgy gondolom, mi mindent megtettünk annak érdekében, hogy a család fájdalmát enyhíthessük. Az üzemeltető a temetés előtt napokkal kiásatta a sírt, hogy a kriptá elkészülhessen, azonban valószínű a családdal való negatív kapcsolata miatt, a kiásott földet a lehető legnagyobb területen szétterítette, ami tekintettel a mínuszokra várható volt, hogy nagyon megfagy. Kollégáim erre fel voltak készülve, éppen ezért fagyalógépet és csákányt is vittek magukkal. A fagyalógéphez pedig aggregátort, ami biztosította az áramot. Ez az áram is biztosíthatta volna a zenét, ha a család ezt megrendelte volna, bár minden autóban tartunk elemmel működő cd-lejátszót arra az estére, ha a család közvetlenül a temetés előtt gondolná meg magát és mégis szeretnének zenét.

A temetés után a család a zeneszolgáltatás díját szerette volna visszakérni, később a ravatalozó kellék árát szerették volna, majd nyíltan elmondták, hogy a legnagyobb problémájuk az volt, hogy a szerződéskötéskor, a temetés intézésekor, tehát még a szertartás előtt fizették ki szolgáltatásunkat. Elmondták, hogy beszéltek egy másik temetkezési

vállalkozóval, akinél meg tudták volna tenni, hogy a temetés utáni napokban rendezzék a számla teljes összegét és a nekik nem tetsző szolgáltatás díját ne fizessék meg, így biztos vagyok benne, hogy a család részéről ez főleg anyagi haszonszerzésre irányul, illetve ez a településen lévő három temetkezési vállalkozó közti rivalizálás.

Elintéztem a családnak, hogy kapjanak sírhelyet, majd azt is, hogy hamis kriptát építtethessenek. Elvállaltuk a temetést szilveszter délután – semmiféle plusz felárat nem számolva. Meggyőztem a szertartást végző papot, hogy szilveszter délután temessen. Elengedtem a temetés árából több, mint 40.000Ft-ot, és biztosítottam a főkoszorút. A napok óta fagyó földet a lehető legjobban szét darabolták kollégáim. Azokat a szolgáltatásokat, amiket a család megrendelt, biztosítottuk. Többet nem, így nem volt zene, hiszen nem kérték, és nem volt gyertya sem, hiszen azt sem rendelték meg. És igen, ki kellett fizetni előre a temetés összegét, hiszen ha a temetés után bármilyen okokból nem lennének hajlandóak a temetés összegét kifizetni, ami a családban fel is merült lehetőségként, mégis mit tehettem volna?

Amennyiben a hozzátartozónak lenne igaza, és tényleg kegyeletsértés történt volna, az Ügyészséghez fordult volna, nem pedig a médiához. Egy kegyeletsértést szerintem nem lehet 18.000,-Ft-tal lerendezni, ennyi pénzt követelt utoljára a hozzátartozó tőlünk. Azonban a hozzátartozó tökéletesen tisztában van azzal, hogy kegyeletsértés ebben az esetben sem történt, csak nagyobb anyagi haszonszerzés miatt fordult a médiához.